

05

A

737

^{1.} ^{N.} ^{7.}
R E C T O R
ACADEMIÆ WITTEBERGENSIS,
JOHANN. ANDREAS
QVENSTEDT, QVEDLINBURGO-
SAXO, S. S. THEOL. DOCTOR, EJUSDEMQUE
PROFESSOR PUBL. UT ET ELECTO-
RALIUM ALUMNORUM EPHORUS,
LECTURIS
GAUDIA PASCHALIA
IN JESU REDIVIVO!

WITTEBERGÆ
Typis JOH. BORCKARDI, Acad. Typogr.

(1681)

88

05 A 737

Heri cum Christo in crucem agebar: hodiè
 simul glorificor. Heri commoriebar: hodiè simul vivifcor.
 Heri conspeliobar: hodiè simul resurgo. At verò ei, qui pro
 nobis passus est, ac resurrexit offeramus, aurum fortasse me di-
 cere putatis, aut argentum, aut texturas, aut pellucidos & ingentis pre-
 cii lapides, fluxam fr agilemque terra materiam, humiq; manentem, cu-
 jusq; majorem partem improbi serè possident, & servi rerum terrena-
 rum ac mundi Principia! Immo verò nosmetipsos offeramus, hoc est,
 opes DEO charissimas maximèq; congruentes. Imaginis decus imagini
 reddamus, dignitatem nostram agnoscamus, exemplar nostrum honore
 prosequamur, mysterii vim intelligamus, & pro quo Christus morte
 functus est. Simus ut Christus, quoniam Christus quoq; sicut nos. Efficiamur
 Dii propter ipsum, quoniam ipse quoq; propter nos homo. Assumit
 quod deterius erat, ut det, quod præstantius est: Mendicus factus est,
 ut nos illius mendicitate ditemur: servi formam suscepit, ut nos in li-
 bertatem afferamur. Descendit, ut evehamur: tentatus est, ut vin-
 camus: contemptus est, ut nos gloriâ afficiat: mortuus est, ut salutem
 nobis afferat: ascendit, ut eos, qui in peccati lapsu jacebant, ad se ipsum
 trahat. Omnia quispiam donet, omnia ei, qui se ipsum redemptionis
 pretium pro nobis, ac culpa nostra succidaneum dedit, offerat. Ita monet
 Orator Ecclesiæ Græcæ celeberrimus S. Gregorius, Nazianzenus Epi-
 scopus, hoc resurrectionis festo solenni. Sequamur monentem. Ne-
 mo enim nostrum sibi vivit, & nemo sibi moritur, dicente Apostolorum
 Coryphæo. Sive enim vivimus, Domino vivimus; sive morimur, Do-
 mino morimur. Sive ergò vivimus, sive morimur, Domini sumus. In
 hoc enim Christus mortuus est, & resurrexit, ut & mortuus & vivis
 dominetur. Rom. XIV. 7. 8. 9. Pascha Domini, Pascha, iterumq;
 Pascha dicam, in honorem TRINITATIS. Hac nobis festivitatum fe-
 stivitas, & celebratum celebritas, tantò ceteris omnibus non solum
 humanis, & humi defixis, sed etiam, quæ ipsius Christi sunt, ac
 propter ipsum celebrantur, superior, quanto sol stellas antecedit. Hodiè
 salus mundo (facta est) tam visibili, quam invisibili. Christus ex mortuis:
 simul surgite. Christus ad sese: redite. Christus ex sepulcro: Peccati vin-
 culis solvamini. Portæ inferni aperiuntur, & mors opprimitur, & ve-

tus Adam deponitur, & novus perficitur: Si qua nova in Christo creatura, renovemini: ut iterum hortatur Nazianzenus.

Ut autem magis magisque excitemur ad gaudia Paschalia, & resuscitati in Christo ad vitam spiritualem resurgamus, agite, paucis Angelicum nuncium meditabimur, RESURREXIT. Hoc enim Christum à mortuis redivivum prædicat, ut & nos spiritualiter resurgentes in ipso vivamus. Innuit ita cœlestis legatus, Christum RESURREXISSE, hoc est, non alienâ virtute, sed vi propriâ in vitam rediisse, & à mortuis surrexisse. Habuit enim ipse potestatem animam, seu vitam, ponendi, habuit & potestatem vitam iterum resumendi Joh. X. 18. Templum corporis sui dissolutum in morte, rursus in tribus diebus excitavit, resurgens à mortuis Joh. II. 19. seq. ideoque demonstratus est Filius DEi in virtute secundum spiritum sanctificationis ex resurrectione mortuorum Rom. I. 4. utpote qui traditus propter peccata nostra, & resurrexit propter justitiam nostram Rom. IV. 25. in quem locum Origenes: Si surreximus cum Christo, qui est justitia, & in novitate vite ambulamus, & secundum justitiam vivimus, surrexit nobis Christus ad justificationem nostram. Si verò nondum deposuimus veterem hominem cum actibus suis, sed in injustitia vivimus, audeo dicere, quod nondum surrexit nobis Christus ad justificationem, nec traditus est propter peccata nostra. Si etiam hoc credo, quod ille ad justificationem meam surrexit, quomodo in justitia placet?

Non sui causa mortuus est, sed nostri causa: quia per mortem suam nos à morte redimere debuit, voluit, & per mortem destrueret eum, qui habebat mortis imperium, hoc est, Diabolum Ebr. II. 14. Idcirco triumphale gaudium nobis peperit resurrectione suâ, ut læti canere possimus: Absumpta est mors in victoriam, ubi tuus, & mors, stimulus? ubi tuus, inferne, victoria? Stimulus verò mortis est peccatum: virtus autem peccati lex. DEO autem gratia qui dedit nobis victoriam per Dominum nostrum JESUM CHRISTUM I. Cor. XV. 54. 55. 56. 57. Ef. XXV. 8. Hof. XIII. 14. Sanguine Christi conspersa creditur Adami Calvaria, qui sub loco, quo crux Domini fixa est, humatus traditur ab antiquis: ejusdem sanguinis sanctificati elapsi dicente, ac monente S. CYPRIANO MARTYRE, letemur & delectemur in Domino, nec jam amatoribus crucis mors Magistri sit horror

horrori, neq; pena sit dolori, nec passio sit pudori, cum haec omnia vi-
ta nostra sint instrumenta: quia mors ejus pro peccatis sacrificium
nostrum fuit, & pena crucis excessibus pena dignis occurrit; labor
ejus onera nostra deposuit, dolor ejus nos sanavit, & sanatio indebita
nos à damnatione aeterna absolvit. Tu morti, Christe, imperas, &
absorpta eliditur, inanesit corruptio, ubi aeger, te medente sanatur.
Sustasti mortem pro filiis hominum, ut, qui tecum mortui erant,
tecum viverent, & participes tribulationum etiam consolatione gau-
derent. Cantemus igitur Domino, gloriose enim honorificatur, &
liber populus egreditur de Aegypto, Moysè duce, mare sit per viam,
columna flammèa nocte coruscans Israëliticum antecedit exercitum:
stat à dextra & leva mare suspensum desiccato luto profundi, inoffen-
sum abyssus dat transitum: Et egresso populo DEI Pharaonem cum
populo suo repentina morte illapsum pelagus intercludit. Jam pre-
cesserat agnus, quem Israël in Aegypto immolarat, cujus sangui-
ne limina rubricata percussor Angelus non est ausus attingere: nec
exterminatoris gladium populus formidabat. Cui & de spirituali-
bus nequitiis parabat victoriam illud sine macula sacrificium & mare
divisum, & totum Aegypti robur extinctum.

Primum illud antiquum Pascha his miraculis coruscavit, &
excluso fermento praeceptum est, ut horum dierum celebritas agere-
tur in azymis, nec solennitatis hujus gaudia servilibus operibus fu-
scarentur, nec omnino aliqua tanta sinceritatis gloriam malignitas
inquinaret. Quanto magis ergò Pascha nostrum sanctè haben-
dum, religiosè celebrandum? Etenim Pascha nostrum est Chri-
stus: ideoq; epulemur non in fermento vitii, neq; in fermento malitiae
& nequitiæ, sed in azymis sinceritatis & veritatis. Expurgate igi-
tur vetus fermentum, ut sitis nova conspersio, sicut estis azymi 1. Cor.
V. 7. 8. Haec est dies, quam fecit Dominus, letemur & exultemus in
ea. Quia enim in electis suis funditus occidit mortem, mors mor-
tis extitit. Totum enim Dominus noster Jesus Christus illum tene-
brarum & mortis principem colligavit, legiones illius perturbavit,
portarum inferni velles ferreos confregit, omnes justos, qui origi-
nali peccato astricti tenebantur, absolvit, captivos in libertatem pri-
stinae revocavit, peccatorum tenebris obscuratos splendidâ luce per-
fudit,

fudit, ut habet B. August. Serm. CXXXVII. de tempore. Et porro: *Advenisti Redemptor mundi, advenisti, quem desiderantes quotidie sperabamus. Advenisti, quem nobis futurum lex nunciaverat, & Propheta. Advenisti donans in carne bonis indulgentiam peccatoribus mundi, solve defunctos inferni.* Et Serm. CLXIII. *Pascha Christi regnum est cæli, salus mundi vita credentium, occasus inferni, gloria superiorum, resurrectio mortuorum, testimonium resurrectionis divinæ, pretium redemptionis humanæ, cognitio mortis abolita.*

Resonet ergo semper in ore nostro Christi resurrectio, semper ad mentis nostræ auditum transmittatur, ut mors, quæ nostros semper obsidet sensus cum terrore suo, cum lamentis suis à nostris sensibus effugetur, ut monet Petrus Chrysologus Serm. CXIIX. Ex hoc, inquit Leo MAGNUS Serm. I. de Resurrectione Domini, initium nobis factum est Resurrectionis in Christo, ex quo in eo, qui pro omnibus mortuus est, totius spei nostræ forma præcessit. Non hesitamus diffidentiâ, nec incertâ expectatione suspendimur, sed accepto promissionis exordio, fidei oculis, quæ sunt futura, jam cernimus: & naturæ profectione gaudentes, quod credimus, jam tenemus. Non ergo nos rerum temporalium occupent species, nec ad se contemplationem nostram, à caelestibus terrena desleant. Pro transactis habeantur, quæ ex maxima parte jam non sunt: & mens intentâ mensuris, ubi desiderium suum figat, ubi quod offertur, æternum est. Nemo in id recipiat, unde surrexit; sed etiam si pro infirmitate corporeâ in aliquibus adhuc langvoribus jacet, sanari instantè desideret ac levari. Hæc est enim salutis via, & cæpta in Christo resurrectionis imitatio, ut quia in lubrico istius vitæ diversi casus lapsusq; non desunt, vestigia gradientium à fluidis ad solida transferantur. Hæc meditatio, dilectissimi, non pro solennitate Paschali, sed pro totius vitæ sanctificatione retinenda est, & ad hoc præsens exercitatio debet intendi, ut quæ animum fidei experimento brevis observantiæ delectarunt, in consuetudinem transeant, interemerata permanent, ac si aliquid delicti irrepperit, celeri penititudine deleatur.

Crux enim Christi, ait idem S. Pater Serm. II. de Resurrectione Domini, quæ salvandis est impensa mortalibus, & sacramentum

Crux

est, & exemplum. Sacramentum, quo virtus impletur divina: exemplum, quo devotio incitatur humana: quoniam captivitatibus jugeritis, etiam hoc praestat redemptio, ut eam sequi possit imitatio. Nam si mundana sapientia ita in suis gloriatur erroribus, ut quem sibi quisq; ducem elegerit, ejus opiniones & mores atq; omnia instituta sectetur, quae nobis erit communio nominis Christi, nisi ut ei inseparabiliter uniamur, qui est, ut ipse insinavit, *Via, & Veritas, & Vita? Via* scilicet conversationis sanctae, *Veritas* doctrine, & *Vita* beatitudinis sempiternae. Ei incunctanter itaq; dilectissimi, corde credimus, quod ore profitemur: nos in Christo crucifixi, nos sumus mortui, nos sepulti, nos etiam in ipso die tertio suscitati. Unde Apostolus dicit: Si surrexistis cum Christo, quae sursum sunt, quaerite, ubi Christus est, in dextra DEI sedens: quae sursum sunt, sapite, non quae super terram. Mortui enim estis, & vita vestra abscondita est cum Christo in DEO. Quum enim Christus apparuerit vita vestra, tunc & vos apparebitis cum ipso in gloria.

Resurrectio Christi, ait MAXIMUS homil. II. pasch. p. 218. defunctis est vita, peccatoribus venia, sanctis est gloria. In Resurrectione Christi elementa omnia gloriantur. Nam & solem ipsum arbitror esse in hac die solito clariorem. Necessè est enim, ut sol in ejus resurrectione gaudeat, in cujus passione condoluit: & cujus mortem lugubri quadam caligine persecutus est, ejusdem vitae nitidioris lucis splendore suscipiat, & tanquam bonus minister, sicut tunc obscuratus est ad exequias sepulturae, modò coruscet in resurrectionis obsequium. Et homil. III. p. 219. Latemur ergò in Christi resurrectionis die. Communis enim omnium, communis est nostra letitia. Communis planè: quia omnes illo resurgente surreximus. Omnium enim revixit saluti, qui pro omnium peccatis addictus est passioni. Non immeritò in hoc die Sanctus David (Ps. CXIIX.) sine exceptione exultandum praecipit, & letandum: in qua die totius mundi gaudia celebrantur: omnibus enim letandum est, quia omnibus prodest. Cunctis exultandum est, quia cunctis est salutare: & ideo non adulatoria est adhibenda, nec fucata letitia. Quisq; enim in Christi resurrectione letatur: letetur potiùs, quia in Christo ipse surrexit. In illo enim nostra portio, nostra conditio, & mor-

ideo

rem pertulit, & revixit. Est enim in illo Christi homine unius cu-
jusq; nostrum carnis & sanguinis portio. Ubi ergo portio mea regnat,
regnare me credo: ubi dominatur sanguis meus, me sentio domina-
ri; ubi glorificatur caro mea, me gloriosum esse cognosco. Exulte-
mus ergo, fratres, ait Scriptura, in hac die Domini exultemus plane;
quia cum votis Domini gratulamur, magis nostra vota curamus.
Quid tantum dicit Propheta? Hac est dies, quam fecit Dominus.
Bonus plane dies, qui lucem intulit universis: verum non hujus
seculi lucem, sed resurrectionis aeternae. Lux enim ista non caligi-
nem noctis detulit, sed mortis tenebras amputavit. Bonus, inquam,
dies: & melior hic, quam ille, in quo primum mundus enituit. Ille
enim hominibus ad laborem creatus est; hic factus est ad quietem. Ille
mortem metuuit; hic formidinem mortis evasit. Ille bonis malisq;
communis est; hic proprius est justorum. Illius dici lux tenebris
sepelitur, hujus diei splendor etiam sepulchras illuminat. Ad po-
stremum illius dici lucem mortui non vident: hujus diei lumen etiam
defunctis emicuit.

Sed haec, sine dubio, hoc solenni Resurrectionis festo latius
exequentur Verbi Ministri, praecones Resurrectionis Dominicae
ordinarii. Quos ut audiatis devotè, monitisque eorum pareatis
sedulo, hortamur paternè. Sic fructus resurrectionis Salvatoris
sefe exerent in vobis frequentes, & salutare, ut gratiam salutif-
eram fide suscipiatis, & abnegatis cum impietate secularibus deside-
riis, clamoribus cyclopicis nocturnis, comestationibus, compta-
tionibus, impudicitis, criminationibus, pasquillorum studiis,
digladiationibus & similibus tenebrarum operibus, in aeternas
tenebras precipitantibus, sobriè, justè, & piè vivatis in hoc seculo,
& Salvatoris nostri JESU CHRISTI: denique gratitudinem te-
stantes S. Ministerio, ad aram deponatis conveta sacrificia. Ita
propitius sit Vobis Dominus, ob Resurrectionem gloriosam,
reddatque vobis vi meriti sui cuncta millies! P. P. Sub Sigil-
lo Academiæ, vigilia, Resurrectionis Dominicae
Wittebergæ Anno G. N. M DC XXCI,

W N

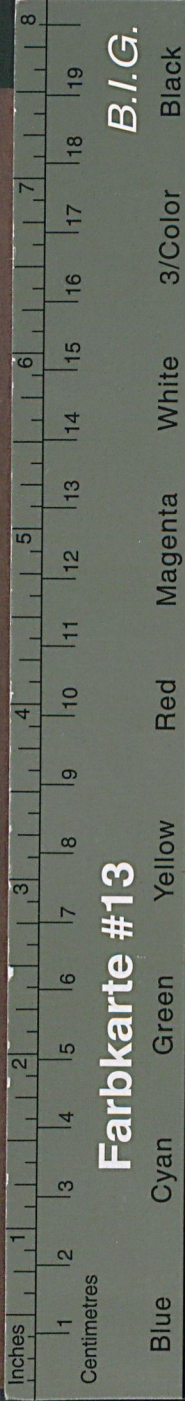
05 A 733

ULB Halle
003 766 90X

3

B.I.G.

Farbkarte #13

I. N. J.
 R E C T O R
 SEMIÆ WITTEBERGENSIS,
 ANN. ANDREAS
 EDT, QVEDLINBURGO-
 HEOL. DOCTOR, EJUSDEMQUE
 OR PUBL. UT ET ELECTO-
 M ALUMNORUM EPHORUS,
 LECTURIS
 AUDIA PASCHALIA
 N JESU REDIVIVO!

WITTEBERGÆ
 OH. BORCKARDI, Acad. Typogr.

(1681)

88